

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

22 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Sîrbu Vladimir xxx născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 19.07.2017 - 09.01.2019 (prima instanță);*
- 2. 06.02.2019 - 05.03.2019 (instanța de apel);*
- 3. 22.05.2019-02.07.2019 (instanța de recurs ordinar);*
- 4. 08.08.2019 - 20.02.2020 (instanța de apel);*
- 5. 03.06.2020-22.06.2021 (instanța de recurs ordinar);*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 ianuarie 2019, Sîrbu Vladimir a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motivul lipsei faptului infracțiunii.

Prin aceiași sentință Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare fiecare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită acestora a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 (trei) ani fiecare, în privința cărora hotărârile nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Dohocher Iurie, de comun acord cu Bucur Vlad, Bucur Veaceslav, Sîrbu Vladimir au fost învinuiți de faptul că, la data de 28.01.2017, aproximativ între orele 18.00-19.00, aflându-se la domiciliul cet. Bucur Veaceslav din sat. Brăviceni, r-nul Orhei, unde se mai afla și Cerevatov Serghei și Babei Victor, în urma unui conflict, spontan apărut, intenționat au aplicat violență fizică față de Babei Victor, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului și anume în regiunea coastelor, cauzându-i leziuni corporale care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 50/D din 09.02.2017, au fost calificate ca vătămare corporală medie.

Astfel acțiunile inculpatului Sîrbu Vladimir au fost calificate în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu indicii calificativi „*vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de mai multe persoane*”

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sîrbu Vladimir să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și ai stabili în baza acestei Legi, o pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare să fie suspendată condiționat pe termen de probă de 5 ani.

În motivarea apelului s-a invocat că instanța de fond incorect a dat apreciere probelor administrate de către acuzarea de stat, fiind pronunțată o sentință care este contrară legii și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia, Sîrbu Vladimir, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins demersul procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, acestea fiind trecute în contul bugetului de stat.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, **a constatat** că Dohocher Iurie, de comun acord cu Bucur Vlad, Bucur Veaceslav, Sîrbu Vladimir și o persoană, procedura penală în privința căruia a fost disjungată, la data de 28.01.2017, aproximativ între orele 18.00-19.00, aflându-se la domiciliul cet. Bucur Veaceslav din sat. Brăviceni, r-nul Orhei, în urma unui conflict, spontan apărut, intenționat au aplicat violența fizică în privința lui Babei Victor, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului și anume în regiunea coastelor, cauzându-i leziuni corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 50/D din 09.02.2017, sunt calificate ca vătămare corporală medie.

Astfel, Dohocher Iurie, Bucur Vlad, Bucur Veaceslav și Sîrbu Vladimir, prin acțiunile lor intenționate au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, conform indicilor calificativi: *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 din Codul penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de mai multe persoane.*

În aceste condiții, instanța de apel a considerat că instanța de fond la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe Sîrbu Vladimir, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că lipsește faptul infracțiunii.

Așadar, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Sîrbu Vladimir în comiterea faptelor indicate, este dovedită prin probele veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, inclusiv declarațiile părții vătămate Babei Victor, martorilor Usatîi Valeriu, Doni Valeria, documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale.

S-a considerat că declarațiile martorilor Usatîi Valeriu și Doni Valeria, deși nu indică direct la circumstanțele faptelor imputate inculpaților, totuși sunt utile, veridice, consecutive, date de către aceștia în ședința de judecată a instanței de fond, declarații care coroborează cu declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale și instanței de fond și celelalte probe, demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea faptelor prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a conchis că declarațiile martorilor respectivi nu pot servi drept temei de achitare a lui Sîrbu Vladimir, deoarece sunt pertinente, concludente, utile și veridice, și coroborează între ele și demonstrează cu certitudine că anume Sîrbu Vladimir a comis infracțiunea imputată lui, prevăzută la art. 152 alin. (2), lit. e) Cod penal, anume el împreună cu Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav au fost la locul infracțiunii și l-au maltratat pe Babei Victor.

Totodată, instanța de apel a considerat că nerecunoașterea vinovăției de către Sîrbu Vladimir, nu echivalează cu achitarea lui, fiind calificată ca o metodă de apărare, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a infracțiunii imputate.

Instanța de apel a mai indicat că, instanța de fond, la pronunțarea soluției de achitare a lui Sîrbu Vladimir, nu a indicat în sentință motivul respingerii declarațiilor părții vătămate date la urmărirea penală cât și în ședința de judecată și aprecierii lor ca neveridice, atâta timp cât ele au fost confirmate prin alte probe cercetate în instanța de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că nu există nici un temei plauzibil de a respinge declarațiile părții vătămate Babei Victor, prin care acesta a susținut faptul că într-adevăr în seara zilei de 28.01.2017 a fost maltratat de către inculpați la domiciliul lui Bucur Veaceslav din s. Brăviceni, r. Orhei, în același rând de către Bucur Veaceslav, Bucur Vlad, Dohocher Iurie și Sîrbu Vladimir, și le-a pus la baza condamnării tuturor inculpaților în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat că instanța de fond incorect a conchis că declarațiile inculpaților Bucur Veaceslav, Bucur Vlad și Dohocher Iurie, precum că Sîrbu Vladimir nu a aplicat violența fizică asupra lui Babei Victor, corespund adevărului și sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate Babei Victor și a martorului Usatîi Valeriu, deoarece deși partea vătămată a menționat că nu ține minte dacă Sîrbu Vladimir a fost în seara de 28.01.2017 în domiciliul lui Bucur Veaceslav, ulterior fiindu-i adresată întrebarea de concretizare, acesta a concretizat că și Sîrbu

Vladimir a fost prezent în acea seară, care de asemenea i-a aplicat diferite lovituri, însă nu cunoaște dacă în urma loviturilor lui Sîrbu Vladimir a avut de suferit careva vătămări corporale.

Totodată, instanța de apel a considerat că *de facto*, Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav își recunosc vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă a apreciat critic afirmațiile acestora precum că, Sîrbu Vladimir de rând cu ei nu i-a aplicat lovituri lui Babei Victor și nici nu a fost în acea seară la domiciliul lui Bucur Veaceslav din sat. Brăviceni, r-nul Orhei, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpați în scopul de a-l exonera pe Sîrbu Vladimir de la răspunderea penală, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine și vinovăția lui Sîrbu Vladimir în comiterea infracțiunii încriminate.

La stabilirea felului și măsurii de pedeapsă în privința lui Sîrbu Vladimir, instanța a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, că a fost săvârșită intenționat, de personalitatea lui Sîrbu Vladimir care anterior a mai comis infracțiuni. Astfel, prin sentința Judecătorei Leova din 27.07.2010, procesul penal pornit în baza art. 186 alin. (2) Cod penal în privința lui Sîrbu Vladimir a fost încetat în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților; prin sentința Judecătorei Orhei din 22.11.2012, Sîrbu Vladimir a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei ia fost suspendată condiționat pe termen de probă de 2 ani; prin sentința Judecătorei Orhei din 17.09.2013, procesul penal pornit în baza art. 186 alin. (2) Cod penal în privința lui Sîrbu Vladimir a fost încetat în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților. Reieșind din cele indicate, Colegiul a concluzionat că Sîrbu Vladimir nu a stat pe calea corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, iar pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pe un anumit termen numită anterior, nu a dus îndreptarea și corectare acestuia.

Privitor la soluția instanței de fond ce ține de admiterea solicitării procurorului de încasare de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul efectuării rapoartelor de expertiză în mărime de 114 lei, deoarece cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare inculpatul și avocatul acestuia, Zagnat Cristian, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, au solicitat, inculpatul remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, iar avocatul, menținerea sentinței instanței de fond.

În susținerea cerințelor recurenței indică motive similare, și anume faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția lui Sîrbu Vladimir bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, cărora li s-a dat citire și care inițial au fost puse la baza achitării acestuia. Astfel, instanța a încălcat în mod direct dispoziția art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

În motivarea cerințelor sale, recurenții au indicat că:

- procurorul, în cadrul examinării cauzei în apel, a dat citire declarațiilor martorilor Usatîi V. și Donii V., cu consemnarea faptului dat în procesul-verbal, însă aceștia nu au fost prezenți la nici o ședință de judecată, mai mult la materialele cauzei lipsește confirmarea citării martorilor nominalizați. Declarațiile martorilor respectivi au fost puse de către instanța de fond la baza sentinței de achitare, iar instanța de apel, având aceleași probe, din contra a statuat că acestea confirmă vinovăția lui Sîrbu Vladimir.

- instanța de apel nu a cercetat amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Sîrbu Vladimir, nu a verificat și apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, nu a ținut cont în deplină măsură de declarațiile părții vătămate care a declarat că *pe Sîrbu Vladimir l-a văzut ca prin ceață*, ceea ce înseamnă că nu l-a văzut distinct și nu a comunicat cu certitudine că era acesta la fața locului.

- decizia instanței de apel a fost bazată pe declarațiile redade de partea vătămată în cadrul ședinței în instanța de fond, iar comparând textul deciziei și textul din sentința instanței de fond, cert se constată că aceste declarații sunt copiate și expunerea asupra lor a fost efectuată doar formal, fără a intra în esență.

- declarațiile date în instanța de fond de către Usatîi V., care este un martor indirect ce a mărturisit doar din spusele lui Babei V., sunt dubioase, iar prin prisma art. 8 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

- instanța de apel a pus la baza deciziei sale doar acte care nu sunt confirmate cu nimic și nici nu se încadrează în noțiunea de probe, mai mult instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

5.2. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul a depus referință prin care a solicitat respingerea acestora, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor recurențelor și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

6. Prin decizia, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpatul Sîrbu Vladimir și de avocatul său, Zagnat Cristian, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală privind învinuirea lui Sîrbu Vladimir, Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav, doar în privința lui Sîrbu Vladimir și a dispus rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Tot prin aceeași decizie s-a dispus eliberarea imediată a lui, Sîrbu Vladimir, din penitenciar dacă acesta a fost reținut în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019 și dacă în privința acestuia nu a fost aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau acesta nu execută pedeapsă penală în baza altor hotărâri judecătorești.

7. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut că, prin sentința instanței de fond Sîrbu Vladimir a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că lipsește faptul infracțiunii.

Ulterior, instanța de apel prin admiterea apelului procurorului, a dispus recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Sîrbu Vladimir în baza art. 152 alin. (2)

lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani.

Astfel, instanța de recurs a remarcat că, potrivit materialelor cauzei în cadrul examinării apelului declarat în instanța de apel, au fost audiați inculpații și partea vătămată Babei Victor. Martorii Usatîi Valeriu și Doni Valeria, declarațiile cărora de asemenea au fost puse la baza deciziei de condamnare a lui Sîrbu Vladimir, nu au fost audiați din nou, așa cum prescriu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, la materialele cauzei lipsește careva confirmare a citării martorilor nominalizați.

În continuare, instanța de recurs a constatat că, după ce instanța de apel a redat fapta ca fiind considerată constatată, a menționat: „*astfel, vinovăția inculpaților Dohocher Iurie Ivan, Bucur Vlad Mihail, Bucur Veaceslav Mihail și Sîrbu Vladimir Ion, în comiterea faptelor sus-indicate, este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi:*”

În acest sens, instanța de recurs a notat că instanța de apel a făcut doar o transcriere a probelor care au fost invocate de către procuror, și printr-o frază generală a indicat că probele nominalizate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inclusiv și a lui Sîrbu Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de recurs, suplimentar a menționat că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective confirmă vinovăția lui Sîrbu Vladimir, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să-și expună punctul său de vedere asupra fiecăreia și asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că la baza condamnării lui Sîrbu Vladimir, instanța de apel pus exclusiv declarațiile părții vătămate Babei Victor, care a susținut faptul că într-adevăr în seara zilei de 28.01.2017 a fost maltratată de către inculpați la domiciliul lui Bucur Veaceslav din s. Brăviceni, r. Orhei, în același rând de către Bucur Veaceslav, Bucur Vlad, Dohocher Iurie și Sîrbu Vladimir.

Or, sub acest aspect, în accepțiunea instanței de recurs, instanța de apel nu s-a expus nici într-un fel asupra declarațiilor părții vătămate date pe tot parcursul procesului penal, și nu le-a supus aprecierii în coroborare cu restul probelor existente la materialele cauzei, iar în consecință, a adoptat o decizie de condamnarea lui Sîrbu Vladimir în baza de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica toate aspectele esențiale pentru cauză.

8. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia sa din 20 februarie 2020, a respins ca nefondat apelul procurorului în partea ce-l vizează pe Sîrbu Vladimir, și a menținut sentința primei instanțe în această parte.

8.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Totodată, în viziunea instanței de apel, sentința contestată cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului Sîrbu Vladimir, cu indicarea motivelor pentru care se resping probele aduse în sprijinul acușării.

La fel, probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței de achitare a inculpatului Sîrbu Vladimir, fiind obținute legal, sînt admisibile și sînt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

În continuare, instanța de apel analizând, declarațiile inculpaților în coroborare cu cele ale părții vătămate și a martorilor, raportate la probatoriul administrat, a conchis că nu este demonstrată vinovăția inculpatului Sîrbu Vladimir în comiterea faptei imputate.

În acest sens instanța de apel a menționat că din declarațiile părții vătămate Babei Victor și martorului Doni Valeria, audiați în ședința instanței de apel, rezultă că inculpatul Sîrbu Vladimir n-a participat la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a considerat necesar a aprecia critic declarațiile lui Babei Victor despre faptul că ar fi fost bătut și de către Sîrbu Vladimir în acea seară, deoarece aceste declarații nu se confirmă prin careva probe pertinente, concludente și utile.

Concomitent, instanța de apel a considerat necesar a aprecia critic declarațiile fratelui părții vătămate - martorului Usatîi Valeriu, or acesta a declarat că despre toate evenimentele a aflat din spusele fratelui său Babei Victor, dar nu a fost prezent personal la cele întîmplate. Cu toate acestea, chiar și martorul Usatîi Valeriu, din spusele lui Babei Victor în ședința de judecată a declarat că: „*Fratele i-a mai spus că, a auzit după glas că acolo era și Sîrbu Vladimir*”.

Suplimentar, instanța de apel a remarcat că organul de urmărire penală, la calificarea acțiunilor inculpatului Sîrbu Vladimir, nu a ținut seama de declarațiile lui Sîrbu Vladimir, care prin coroborarea acestora cu martorilor audiați în ședința de judecată, confirmă nevinovăția acestuia în comiterea faptei incriminate.

În aceste condiții, instanța de apel a notat că de către partea acușării nu a fost demonstrată existența faptelor infracționale incriminate lui Sîrbu Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în privința inculpatului Sîrbu Vladimir, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale recurenta invocă următoarele aspecte:

- deși instanța de apel a fost investită să reexamineze cauza, după casarea deciziei anterioare pronunțată în speța dată, aceasta a omis indicațiile prescrise în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2019, prin care

instanța de recurs a specificat că la o nouă rejudecare, instanța de apel urmează să acorde deplină eficiență prevederilor art. 414, 417, 419 Cod de procedură penală;

- instanța de apel la o nouă rejudecare, urma în mod imperios să dezvăluie necesitatea menținerii achitării inculpatului Sîrbu Vladimir, or această abordare de drept procesual nu putea fi invocată declarativ și expusă într-o formulă extrem de vagă, devreme ce potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) din CEDO, instanțele de judecată la examinarea cauzei au obligația de a-și motiva hotărârile;

- în cazul în care instanțele de fond au desprins că inculpatul Sîrbu Vladimir, la data comiterii infracțiunii, nu a fost prezent și nici nu a participat la agresarea părții vătămate, atunci instanțele de fond urmau să rețină un alt temei de achitare raportat la art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, adică fapta nu a fost săvârșită de către inculpat;

- sunt absolut eronate constatările instanței de apel, precum că nu au fost administrate suficiente probe, care să demonstreze cu certitudine că inculpatul Sîrbu Vladimir ar fi participat la maltratarea părții vătămate Babei Victor, or în acest caz întreaga învinuire înaintată inculpatului este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate și a martorului Usatîi Valeriu;

- instanța de apel nu a luat toate măsurile necesare, ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or este neclar faptul că partea vătămată Babei Victor la toate etapele audierii sale a indicat că a fost agresat inclusiv și de către Sîrbu Vladimir, care i-a aplicat lovituri cu piciorul în regiunea coastelor.

Mai mult, în instanța de apel acesta și-a reiterat afirmațiile în partea ce ține de participarea inculpatului Sîrbu Vladimir la agresarea dânsului;

- la toate etapele examinării cauzei, atât partea vătămată cât și inculpatul, nu au putut indica la vreun motiv întemeiat, ce l-ar fi determinat pe Babei Victor, să îl calomnieze pe inculpatul Sîrbu Vladimir;

- instanța de apel preluând poziția primei instanțe, prin care declarațiile martorului Doni Valeria, au fost apreciate drept juste, în partea ce ține de cele relatate aferent evenimentelor infracționale din speța de referință, a admis o eroare gravă de fapt, or sub acest aspect există o contradicție evidentă între cele reținute prin hotărârile instanțelor de fond și probele administrate.

10. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admis din următoarele considerate.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună

rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din conținutul cererii de recurs, se atestă că recurenta invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), menționând în acest sens că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, inclusiv hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se bazează soluția, or motivarea soluției este expusă neclar.

Raportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Analizând motivele aduse de către partea acuzării în cererea de recurs ordinar, Colegiul penal lărgit subliniază că acesta critică decizia instanței de apel, prin care a fost menținută sentința primei instanțe prin care, inculpatul Sîrbu Vladimir a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În acest sens, instanța de recurs ordinar a observat, că instanța de apel în decizia sa din 20 februarie 2020 a concluzionat că „...*Analizând declarațiile inculpaților în coroborare cu cele ale părții vătămate și a martorilor, raportate la probatoriul administrat, se apreciază că nu este demonstrată vinovăția inculpatului Sîrbu V. în comiterea faptei imputate. Din declarațiile părții vătămate Babei V. și martorului Doni V., audiați în ședința instanței de apel, rezultă că inculpatul Sîrbu V. n-a participat la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin (2) lit. e).*”

În același timp, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 153 vol. II) partea vătămată Babei Victor, la întrebările adresate lui a declarat că a fost lovit de către Sîrbu Vladimir, descriind subsecvent activitatea ultimului în cadrul săvârșirii faptelor infracționale nominalizate.

Astfel, raportând mențiunile instanței de apel expuse în motivarea deciziei pe caz (f.d.187, vol. II) cu declarațiile părții vătămate, Colegiul lărgit a observat o contradicție evidentă între cele expuse la materialele cauzei și constatările instanței de apel, or în acest sens, instanța de apel, contrar declarațiilor părții vătămate a reținut că partea vătămată nu a fost agresată de către inculpatul Sîrbu Vladimir.

În continuare, Colegiul penal lărgit analizând materialele cauzei a observat că, instanța de apel menținând soluția de achitare a inculpatului Sîrbu Vladimir din motivul lipsei faptului infracțiunii, a remarcat că la data comiterii infracțiunii vizate în speța de referință, inculpatul Sîrbu Vladimir nici nu a participat la agresarea părții vătămate.

Sub acest aspect, instanța de recurs ordinar a stabilit o motivare contradictorie (pct.15.6 al Deciziei CA), în care persistă atât argumentele precum că, nu este demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea faptei, cât și concluzia că Sîrbu Vladimir nu a participat la comiterea infracțiunii, iar în final, instanța de apel menține sentința prin care Sîrbu Vladimir a fost achitat pe motiv că lipsește faptul infracțiunii. Neclaritatea cu privire la soluția de achitare a instanțelor ierarhic inferioare, or temeiul de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, adică nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, nu este incident

speței în cauză, odată ce pentru fapta infracțională nominalizată deja au fost condamnați inculpații Dohocher Iurie, Bucur Vlad și Bucur Veaceslav.

În contextul statuărilor sus-menționate, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali – vagi, reprezintă motiv de casare.

În continuare, potrivit rigorilor impuse de prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerentele ele urmează a fi re apreciate, admise ori respinse ca probe.

În acest sens, se notează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței de achitare în privința inculpatului Sîrbu Vladimir în baza învinuirii de comitere a infracțiunii prevăzute de art.152 alin (2) lit. e) Cod penal, printr-o motivare insuficientă, superficială, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fiind incident sub aceste aspecte temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și astfel recursurile declarate urmează a fi admise, decizia instanței de apel casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlătore erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să verifice și să cerceteze probele prezentate atât de acuzare, cât și de apărare, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, prezența sau lipsa în acțiunile

inculpatului a infracțiunii incriminate, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală

11. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Sîrbu Vladimir xxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **28 iulie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena